

عنوان مقاله:

بررسی مبانی فقهی شفعه در اموال منقول از دیدگاه مذاهب اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقهی، دوره 13، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مرتضی رحیمی - دانشیار بخش علوم قرآن و فقه دانشکده الهیات دانشگاه شیراز، ایران

سید محمد هاشم پورمولا - استادیار بخش علوم قرآن و فقه دانشکده الهیات دانشگاه شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

در فقه اسلامی درباره تعریف مال منقول و غیرمنقول دو مبنا به چشم می خورد که یکی از آن دو در ماده ۱۲ ق.م. پذیرفته شده است. مال منقول و غیرمنقول در فقه اسلامی، آثار و احکام متفاوتی دارند، از جمله آن آثار در شفعه نمودار می شوند که بر اساس آن، مشهور فقهای شیعه و اهل تسنن در اموال غیرمنقول شفعه را روا دانسته اند و در اموال منقول از عدم جواز شفعه سخن گفته اند. قانون مدنی ایران نیز همین نظر مشهور را اختیار کرده است. با وجود دیدگاه مشهور، جواز شفعه در اموال منقول منطقی به نظر می رسد؛ زیرا دلایلی که برای حکم عدم جواز شفعه در اموال منقول مورد استناد مشهور قرار گرفته اند، خالی از اشکال نیستند و دلایل عمده ای چون روایات و لزوم رفع ضرر و دفع مشقت و حرج در اموال منقول به وسیله شفعه، جواز شفعه در اموال منقول را توجیه می کنند. این تحقیق با روش توصیفی - تحلیلی و با تکیه بر روش اجتهاد انجام گرفته است.

کلمات کلیدی:

تقسیم پذیر، شفعه، ضرر، غیرمنقول، منقول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1520618>

